

Lledoner de la Torre Pardalera

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Circuit Barcelona-Catalunya

Coordenades:

Latitud: 41.566962741883
Longitud: 2.2593775391579
UTM Est (X): 438249
UTM Nord (Y): 4601963

Classificació

Número de fitxa: 08135 - 152
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Restringit
Ús actual: Altres
Titularitat: Pública
Titular: Circuit de Barcelona-Catalunya- Generalitat de Catalunya
Fitxes associades:
[Era de la Torre Pardalera](#)
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 09/02/2024 - 12:46

Descripció

El lledoner (*Celtis australis*) de la Torre Pardalera, està situat entre l'era (que encara es conserva) de la Torre Pardalera i la part posterior d'una de les grades del Circuit de Barcelona-Catalunya. És un arbre caducifoli, d'uns 12 m d'alçada i un centenar d'anys.

El tronc, és curt i rectilini del qual neixen cinc branques erectes, primes i flexibles. L'escorça és grisa i llisa, sense estries, tan sols les que són resultat de l'envelliment natural de l'arbre. La capçada és arrodonida, ampla i molt densa. Les fulles, visibles amb el bon temps, mesuren entre 5 i 15 cm de llarg; són alternes, peciolades i serrades, amb dents de punta més clara, de color fosc i el revers, de color més clar. Se n'alimenta una de les papallones europees més singulars, la *Libythea celtis*.

Les flors estan formades per 5 pètals caducs de color groc verdós. El lledó o llautó, un fruit comestible i de sabor agradable, és una drupa que mesura un centímetre de diàmetre, que quan és madur, a finals d'estiu i durant la tardor, de dins és groc i per fora de color negre, amb un pinyol força petit.

Observacions:

Prop d'ell creix un altre espècimen, més jove.

Història

Arbre naturalitzat a Catalunya, sembla que fou introduït a les costes de la Mediterrània pels fenicis però podrien haver estat els grecs o els romans.

A més d'ésser un arbre ornamental, i l'agradable ombra que proporciona durant els mesos d'estiu, degut a la seva fusta forta i flexible, ha estat i és molt apreciat per fer forques de batre de tres, quatre i sis pollegons, mànecs d'eines, jous o pales de ventar. A ses illes, els pastors, tradicionalment en feien els collars pels gossos de pastura. La seva amplada servia per a protegir el coll de les mossegades d'alguns altres depredadors. Les branques tendres també han estat molt preuades en el món agrícola com a alimentació del bestiar. Els pagesos també l'han plantat en marges per retenir la terra quan no podien disposar de pedra

Té propietats medicinals com lenitiu antidiarreic, estomacal i astringent. I de les seves arrels se n'extreia un colorant groc que permetia tenyir la seda. En els indrets on hi ha un santuari o una font, el lledoner se'l relaciona amb els cultes a la deessa mare. Entre els pastors hi havia la creença que els flabiols realitzats amb la fusta d'aquest arbre tenia la propietat de foragitar els llops, i fins i tot les males companyies.

Bibliografia

ALBEROLA, Ginés (1892). *Mitologia vegetal. Leyendas de las plantas*. Madrid. Tipografia de Manuel Ginés Hernández. Impresor de la Casa Real. Facsímil.

MASCLANS, FRANCESC (1999). *Guia per a conèixer els arbres, actualitzada per Oriol de Bolós* - Flor del Vent Edicions.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Dins de la *2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà de Henares, 19-21 de 2005*. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1985). *Los árboles*. Barcelona: Editorial Blume.

